



ІСКРАЛЬНЕ ПОСЛАНИЯ

Митрополита Ізюмського і Куп'янського

Єлисея

благочестивому духовенству, чернецтву і мирянам,
боголюбивій пастві Ізюмської єпархії
Української Православної Церкви

ІСКРАЛЬНЕ ПОСЛАНИЯ

Митрополита Изюмского и Купянского

Елисея

благочестивому духовенству, монашествующим и мирянам,
боголюбивой пастве Изюмской епархии
Украинской Православной Церкви

2020





*Смерти празнуємо умертвіння,
аду зруйнування, іншого життя
вічного начало.*

Пісня 7-а Канону Пасхи

Возлюблені у Христі брати і сестри!

Зовсім недавно ми пережили з вами Велику П'ятницю – найстрашніший день в історії людства. День, коли людина, втративши милість серця і залишки розуму, наважилася судити Бога свого. І засудила судом неправедним саме Життя і саму Любов.

Здавалося, настало торжество брехні, підступності і зради. Сонце затьмарилося і земля здригнулася, побачивши той жах, що відбувається на Голгофі. І ось, з усього цього моторошного мороку, що вкрив землю, прорвалося і засяяло усьому Всесвітові світло нового дня – Дня Пасхи – Воскресіння Христового. Настав день, коли Спаситель наш зруйнував давню вавилонську вежу гріха, розорив глибокі темниці пекла. День, коли Він перейшов від смерті до життя і вивів із Собою перших праведників. День, коли Христос воскрес!

Ось, що ми святкуємо з вами сьогодні, любі мої! День нашої свободи! Торжество вічного життя! Свято світла Істини, що засяяло з гробу, розбило всяку темряву гріховну, всі кайдани смерті. Ми радіємо, тому що всім нам відтепер дарована повнота життя. Тож давайте виберемо життя! Засяймо ж у

променях сонця правди! Просвітімось його світлом і понесімо його в світ, розганяючи тіні невігластва! Ділімось з близкими і далекими! Станьмо апостолами Світла – Євангелія Христового, бо до цього ми покликані Самим Господом: «Отак ваше світло нехай світить перед людьми, щоб вони бачили ваші добрі діла, та прославляли Отця вашого, що на небі» (Мт. 5:16).

Любі брати і сестри! Воскресіння Христове – це невичерпне джерело життя, преображення і спасіння. Ця подія – поза часом і простором, адже це подія з життя самого Бога. Пасха Христова є основою нашої віри, суттю Євангелія, самим буттям нашої Церкви.

Слідом за святыми апостолами, святителями, мучениками і преподобними дорогою спасіння йдемо і всі ми – християни третього тисячоліття. Подібно до наших славних предків ми покликані служити Богові і близкім своїм.

Сьогодні, коли ми з вами переживаємо особливу Великодню радість – повноту Божої милості до всього роду людського, ми не можемо не замислюватися про те, як ми живемо. Чи гідні ми цього дару?

Любі, я не відкрию секрету, коли скажу, що ми живемо в надзвичайно важкий час. Час, коли людям необхідно мати міцну віру, багато мужності і мудрості для того, аби відстоювати своє право на життя за власними переконаннями, право на свободу віросповідання, право немовлят народитися і побачити Божий світ, право батьків виховувати в християнському благочесті своїх дітей, право молодих людей не зраджувати своїй Богом даній природі, право людини залишатися людиною!

Сьогодні багато людей – особливо ті, хто не мають віри – перебувають в страху, розгубленості і зневірі. І мало хто дивиться на те, що відбувається, духовними очима.

Куди котився цей світ рік за роком? Як жили люди? Милосердя і доброта згасають. Жадібність і жага наживи за рахунок близького квітне пишним цвітом. Мільйони абортів, пропаганда різних збочень, розбещення дітей, ненаситне споживання, ворожнеча проти Церкви Христової і її чад. Гординя затьмарила розум багатьох, деякі відчули себе господарями світу і майже богами, але якийсь малесенький вірус почав швидко ставити всіх на місце! Він не щадить ані багатих, ані бідних, ані політиків, ані простаків. Заблудному людству попущена пандемія, що зшита за його ж мірками. Попущена більше не за щось, а для чого — для того, щоби ми зупинилися у вимушеному духовному карантині і замислилися. Щоб хоч трохи переосмислили своє життя.

Якою є ціна свободи? Як навчитися знову жити мирно і дружно в своїх сім'ях і в нашій країні? Як навчитися знову поважати і жаліти людей похилого віку? Як почати цінувати знову медичних працівників і вчителів? Як навчитися щиро молитися? Як полюбити Божий храм? Наскільки важливою є для нас Євхаристія? І головне — як навчитися істинного покаяння — того єдиного засобу, що може змінити перебіг подій, призвати Божу милість, повернути людині втрачені гідність і первородство.

Духовний роздум дає можливість нам багато чого навчитися, дає шанс зрозуміти, що є головним у нашему житті. Пора нам нарешті прийти до тями!

Ми з вами стаємо свідками становлення нової цивілізації. Будівництва нового Вавилона. Але жодна цивілізація не виживе, якщо вона буде йти проти воскреслого Христа і Його Євангелія. Без Бога, як джерела всякого життя, є тільки небуття і кромішне пекло.

Тому, любі мої, проженімо від себе всякий страх і малодушність! Ми з Богом! Ми возлюблені Ним. А в любові немає страху — бойтесь лише той, хто недосконалений в любові (1 Ів. 4:18).

У нас немає можливості писати своє життя на чернетку, ми живемо тут і зараз. Тож будьмо прості, як голуби і мудрі, як змії! Довіримо себе і своїх близьких, наше сьогодення і майбутнє Христу Божові! Все необхідне пошле нам люблячий Господь, Який щодня і щоночі має піклування про всяке творіння Своє. Відкиньмо всі спокуси і спокуси занепалого світу, як відкинув їх Спаситель після Свого сорокаденного посту в пустелі. Той, хто буде жити за словами Христа: «Господеві Богові своєму вклоняйся, і служи Одному Йому!» (Мт. 4:10), не буде осоромлений в земному житті і отримає вінець свій в Царстві Божому.

Оновімо ж душі і серця наші у Воскреслому Христі Ісусі! Просвітімося світлом Великодня і станьмо світильниками світові в любові і милосердному служженні! Будьмо мужніми свідками Істини, одне одного радістю обій memo, привітайте близьких і далеких, всіх і вся, небо і землю найрадіснішими словами:

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

Божою милістю смиренний

+ Єпифаній

Митрополит Ізюмський і Куп'янський

ПАСХА ХРИСТОВА,
м. Ізюм,
2020 рік



*Смерти празднуем умерщвление,
адово разрушение, иного жития
вечнаго начало.*

Песнь 7-ая Канона Пасхи

Возлюбленные о Христе братия и сестры!

Совсем недавно мы пережили с вами Великую Пятницу — самый страшный день в истории человечества. День, когда человек, утратив милость сердца и остатки разума, осмелился судить Бога своего. И осудил судом неправедным саму Жизнь и саму Любовь.

Казалось, настало торжество лжи, коварства и предательства. Солнце померкло и земля сотряслась при виде ужаса, происходящего на Голгофе. И вот из всего этого жуткого мрака, покрывшего землю, прорвался и воссиял всей Вселенной свет нового дня — Дня Пасхи — Воскресения Христова. Настал день, когда Спаситель наш разрушил древнюю вавилонскую башню греха, разорил глубины и темницы адовы. День, когда Он перешел от смерти к жизни и вывел с Собой первых праведников. День, когда Христос воскрес!

Вот что мы празднуем с вами сегодня, дорогие мои! День нашей свободы! Торжество вечной жизни! Праздник света Истины, воссиявшего из гроба, сокрушившего всякую тьму греховную, все оковы смерти. Мы радуемся, потому что всем нам отныне дарована полнота жизни. Так давайте выберем

Жизнь! Взыграем в лучах солнца правды! Просветимся его светом и понесем его в мир, разгоняя тени невежества! Будем делиться с ближними и дальними! Станем апостолами Света — Евангелия Христова, к чьему мы призваны самим Господом: «Так да светит свет ваш пред людьми, чтобы они видели ваши добрые дела и прославляли Отца вашего Небесного» (Мф. 5:16).

Дорогие братья и сестры! Воскресение Христово — это неиссякаемый источник жизни, преображения и спасения. Это событие — вне времени и пространства, ведь это событие из жизни самого Бога. Пасха Христова является основанием нашей веры, сутью Евангелия, самим бытием нашей Церкви.

Следом за святыми апостолами, святителями, мучениками и преподобными путем спасения идем и все мы — христиане третьего тысячелетия. Подобно нашим славным предкам мы призваны служить Богу и ближним своим.

Сегодня, когда мы с вами переживаем особую пасхальную радость — полноту Божией милости ко всему роду человеческому, мы не можем не задумываться о том, как мы живем. Достойны ли мы этого Дара?

Дорогие, я не открою секрета, когда скажу, что мы живем в необычайно трудное время. Время, когда нам необходимо иметь крепкую веру, много мужества и мудрости для того, чтобы отстаивать свое право на жизнь по собственным убеждениям, право на свободу вероисповедания, право младенцев родиться и увидеть Божий свет, право родителей растить в христианском благочестии своих детей, право молодых людей не изменять своей Богом данной природе, право человека оставаться человеком!

Сегодня многие, особенно люди не имеющие веры, пребывают в страхе, растерянности и унынии. И мало кто смотрит на происходящее духовными очами.

Куда катился этот мир год за годом, как жили люди? Милосердие и доброта угасают. Алчность и жажда наживы за счет ближнего цветет пышным цветом. Миллионы абортов, пропаганда различных извращений, растление детей, ненасытное потребление, вражда против Церкви Христовой и чад ее. Гордыня затмила разум многих, некоторые почувствовали себя хозяевами мира и почти богами, но какой-то малюсенький вирус начал быстро ставить всех на место! Он не щадит ни богатых, ни бедных, ни политиков, ни простецов. Заблудшему человечеству попущена пандемия, сшитая по его меркам. Попущена более не за что-то, а для чего — для того, чтобы мы остановились в вынужденном духовном карантине и задумались, чтобы хоть немного переосмыслили свою жизнь.

Какова цена свободы? Как научиться снова жить мирно и дружно в своих семьях и в нашей стране? Как научиться снова уважать и жалеть людей пожилого возраста? Как начать ценить снова медицинских работников и учителей? Как научиться искренне молиться? Как полюбить Божий храм? Насколько важна для нас Евхаристия? И главное — как научиться истинному покаянию — тому единственному средству, могущему изменить ход событий, привлечь Божию милость, вернуть человеку утраченные достоинство и первородство.

Духовное размышление дает возможность нам многому научиться, дает шанс понять, что является главным в нашей жизни. Пора нам наконец-то прийти в себя!

Мы с вами становимся свидетелями становления новой цивилизации без Бога. Строительства нового Вавилона. Но никакая цивилизация не выживет, если она будет идти против воскресшего Христа и Его Евангелия. Без Бога, как источника всякой жизни, есть только небытие и ад кромешний.

Потому, дорогие мои, прогоним от себя всякий страх и малодушие! Мы с Богом! Мы любимы Им. А в любви нет страха. Боящийся несовершенен в любви (1 Ин 4:18).

У нас нет возможности писать свою жизнь на черновик, мы живем здесь и сейчас. Так будем прости, как голуби и мудры, как змии! Доверим себя и своих близких, наше настоящее и будущее, Христу Богу! Все необходимое пошлет нам любящий Господь, который имеет попечение о всяком творении Своем день и ночь. Отвергнем все искушения и соблазны падшего мира, как отверг их Спаситель после Своего сорокадневного поста в пустыне. Тот, кто будет жить по словам Христа: «Господу Богу твоему поклоняйся и Ему одному служи» (Мф. 4:10), не будет посрамлен в земной жизни и получит венец свой в Царствии Божием.

Обновим же души и сердца наши в Воскресшем Христе Иисусе! Просветимся светом Пасхи и станем светильниками миру в любви и милосердном служении! Будем мужественными свидетелями Истины, друг друга радостью обымем, поздравим близких и дальних, всех и вся, небо и землю самыми радостными словами:

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ! ВОИСТИНУ ВОСКРЕСЕ!

Божией милостью смиренный

+ Епифаний

Митрополит Изюмский и Купянский

ПАСХА ХРИСТОВА,
г. Изюм,
2020 год



Кувуклія — каплиця в храмі Воскресіння Христового, зведена над печерою Гробу Господнього.

*Тут міститься плита, що позначає місце
поховання Ісуса Христа. Щорічно з IV століття
в Велику Суботу у каплиці сходить Благодатний вогонь.*

Кувуклия — часовня в храме Воскресения Христова, возведенная над пещерой Гроба Господня.

*Здесь находится плита, которая отмечает место
погребения Иисуса Христа. Ежегодно с IV века
в Великую Субботу в часовне сходит Благодатный огонь.*

